

Theater

Nasrdin Dchar: DAD. Gezien: 10/3,
 Rotterdamse Schouwburg. Tournee t/m
 29/5. Info: theaterbureaudemannen.nl

'DAD' van Nasrdin Dchar gaat ons allemaal aan

DAD, de nieuwe solovoorstelling van Nasrdin Dchar, lijkt louter uit werkelijkheid te zijn opgetrokken. Dchar vertelt over zijn Marokkaanse vader, die in Nederland zijn geluk kwam beproeven en werk vond in een fabriek. En hij vertelt over zelf vader worden, over opgroeien in het Brabantse Steenbergen, over de protesten tegen de vestiging van een AZC daar en over zijn zorgen over de openlijke haat tegen 'buitenlanders' in Nederland. Zo komt hij bij het punt dat hij, zoals Dchar ook in werkelijkheid deed, de beweging Ieder1 aanzwengelt, een beweging die ergens vóór is.

Veel hiervan is zo algemeen of bekend uit de krant dat het niet erg bijzonder aandoet. Dchar is een charmante verteller, die soepel in en uit de rol van zijn vader schiet, maar diens migratieverhaal verschilt weinig van dat van andere gastarbeiders.

Theatraal interessant wordt het als Dchar bij de protesten in Steenbergen de demonstranten herkent. De vader van zijn jeugdvriend Mike vertelt op tv zelfs dat het misgaat met Nederland. En als Dchar Mike opbelt, geeft Mike zijn vader gelijk. Het dramatisch hoogtepunt van *DAD* volgt als deze vader bij Dchar zijn voicemail inspreekt. 'Ik heb niks tegen jou of tegen jouw familie', zegt hij. 'Maar de nargheid komt altijd uit dezelfde hoek.' Waarna hij warme herinnerin-

gen aan Dchar en zijn vader ophaalt.

Dchar geeft geen commentaar op die reacties en de gespletenheid van Mike's vader, maar zet er zijn eigen verscheurdheid tegenover. Wil hij dat zijn kind opgroeit in een land waar hij zich zorgen moet maken hoe er naar het kind wordt gekeken?

Uiteindelijk besluit hij toch dat de wieg van zijn kind in Nederland moet staan. Een reden geeft hij niet, maar het volgt op de voicemail en op het droogkomische verhaal van zijn vader over armoede in Marokko. Zijn reactie is: ik ga strijden voor een betere toekomst voor mijn kind, voor eenheid in diversiteit.

Zo is *DAD* autobiografie, missiewerk en pamflet tegelijk, en toch ook een gehaaide, gekunstelde monoloog, zoals die alleen in het theater mogelijk is. De laagdrempeligheid en de directheid maken dat het je niet verbaast als Dchar na een half uur in de voorstelling aan bezoekers vraagt hoe zij vinden dat het met Nederland gaat. Hij is voortdurend quasi zichzelf. Knap, hoe Dchar en co-scenarist en regisseur Floris van Delft met *DAD* de alledaagse werkelijkheid en de actualiteit het theater binnenhalen. Het leidt tot een voorstelling die ons allemaal aangaat: alle bezorgde burgers, alle moslims, alle atheïsten, alle Steenbergers.

DAD is voor Ieder1.

Ron Rijnhard

◆ de gids

